

БОЖИЯТ ГОТВАЧ

Превод от руски: Дона Минчева, 1995

chitanka.info

Един селянин се връщал от пазара. Купил си той оттам черпак — да бърка ярмата на свинете. Вървял, вървял, ама все към слънцето поглеждал и все се забързвал. Като видял, че господарското имение е наблизно, тръгнал още по-бързо, за да мине край него незабелязано, защото току-виж господарят го забелязал и го накарал да му работи ангария.

Но не е лесно за сиромаш човек да се скрие от господарските очи.

Тъкмо минавал той покрай цветната градина на господаря и не щеш ли — насреща му господарката! Селянинът решил да изхитрува: почнал да се разхожда сред цветята и често-често да поглежда към небето. Приближила се господарката и го попитала:

— Какво гледаш все нагоре? И за какво ти е тази голяма лъжица?

А селянинът знаел, че синът на господаря му е умрял наскоро и отвърнал:

— Аз съм божи готвач, бързам да не закъснея за небето и да сготвя обед за Господа.

— Значи ти си дошъл от небето? Ами не знаеш ли как поминува там моето синче? — почнала да го разпитва господарката.

— Много лошо — отвърнал божият готвач. — Окъсал се е, няма с какво да си направи нови дрехи. А свети Петър не позволява да продават на небето игли, тъй че няма е какво и да се закърпи. Той прислужва в канцеларията на Бога. Когато Бог играе на карти, твоето синче седи в ъгъла и само поглежда другите — няма пари да играе.

— Ами дават ли му да яде?

— Какво ти ядене! Кой ще му даде? На небето всеки трябва да си носи.

— А ти ще се съ согласиш ли да му занесеш каквото му трябва?

— Защо пък не? Мога да му занеса.

Господарката помолила божия готвач да почака малко и отишла вкъщи да вземе пари, игли и дрехи. Взела сто рубли, новия костюм на мъжа си, дузина игли, двадесет-тридесет геврека, вързала всичко това в един вързоп и го дала на божия готвач. Той метнал вързоба на рамо, сложил парите в джоба си и продължил своя път.

Щом божият готвач си отишъл, пристигнал господарят. Жена му радостно се спуснала да го посрещне и му разказала всичко. Господарят рекъл:

— Ама че си глупачка! Нищо няма да занесе той на сина ни. Измамник е бил. Трябва да го настигнем. Отдавна ли си отиде?

Господарката се уплашила.

— Не, преди малко.

Оседлал господарят Сивчо и препуснал след измамника. Божият готвач усетил, че го гонят, скрил вързопа в храстите, покатерил се на покрива на една близка къщичка и се заловил да смъква от него сламата. Било тъкмо по обед и всички хора си били вкъщи, та никой не го забелязал.

Приближил се господарят и попитал:

— Не си ли виждал да минава оттук божият готвач?

— Видях го. Отиде оттатък гората, в планината. Пътят за небето оттам е по-къс. Само че ти няма да можеш да го настигнеш, пътят е труден и много лъкатуши. Да бях тръгнал аз, щях да го настигна. А ти дори и да го настигнеш, няма да го познаеш.

— Тогава тръгвай, добри човече — помолил го господарят.

— Но аз трябва до довечера да разваля покрива, нали виждаш, че не мога — взел да се дърпа селянинът.

— Аз ще го разваля вместо тебе, а ти настигни измамника! — продължил да се моли господарят.

— Е, добре, щом е така — съгласил се селянинът, слязъл от покрива и се метнал на Сивчо.

Отбил се той в храстите, взел вързопа и препуснал право към дома си.

Като се наобядвали, селяните излезли от къщи и що да видят — някакъв човек разваля покрива.

— Кой ти каза да разваляш покрива? — попитали те.

— Тук работеше един човек, но той отиде да настигне измамника, та аз го замествам — отвърнал господарят.

Селяните смъкнали господаря от покрива, набили го здравата и го пуснали да си върви.

Върнал се господарят вкъщи, а жена му го попитала:

— Е, какво стана, улови ли измамника?

— Улових го — отвърнал мъжът ѝ. — Само че той наистина е божи готвач. Каза, че нашият син трудно ходи пешком по небето и затова аз му дадох и Сивчо.

— Добре си направил, нека го язди! — решила и господарката.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.